

Bilag.

Oplysninger fra Ministerens Samraad med Folketingets Udvalg angaaende de to Arbejdsløhedslove.

Ifølge Arbejdsløhedslovens § 20 er Arbejdsløhedsunderstøttelse fra Arbejdsløhedskasserne sidestillet med den i O. F. § 293, Stk. 1, omhandlede Hjælp, der svarer til fuld Forsørgelse, og Arbejdsløhedsunderstøttelse kan derfor kun i ganske særlige Tilfælde og kun efter det sociale Udvalgs nærmere Bestemmelse, der for at have Gyldighed skal være forelagt Kommunalbestyrelsen og tiltraadt af mindst $\frac{2}{3}$ af dennes Medlemmer, suppleres med Kommnehjælp.

For Ydelse af den Hjælp, der saaledes kan ydes i Henhold til § 293, Stk. 2, er der ikke fastsat noget egentligt Maksimum, men Loven siger blot, at der kun kan ydes „en begrænset Tillægshjælp“, og Ministeriet har i den Henseende i et konkret Tilfælde udtalt, at man ikke kunde godkende vejledende Takster for Udbetaling af § 293, Stk. 2-Hjælp — selv om disse Takster paa Forhaand vedtages af Kommunalbestyrelsen med kvalificeret Majoritet —, idet denne Hjælp kun kan ydes i Undtagelsestilfælde og der i hvert enkelt Tilfælde maa tages Stilling til, om og da hvilken Hjælp der kan ydes i Henhold til denne Bestemmelse.

Da man i Socialministeriet ved forskellige Revisionsrejser havde konstateret, at der undertiden af nogle Kommuner blev ydet Hjælp i Henhold til § 293, Stk. 2, mere generelt og ikke efter nøje Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde, indskærpede Ministeriet ved Cirkulære af 11. Juni 1938, at Kommnehjælp som Tillægshjælp til Arbejdsløhedsunderstøttelse ikke maa ydes generelt, men kun i ganske særlige Tilfælde, og kun for saa vidt Kommunalbestyrelsen i hvert enkelt Tilfælde med foreskreven Stemmeferhed har vedtaget vedkommende Hjælp. Ministeriet har siden altid ved sine Revisionsrejser haft Opmærksomheden henledt paa dette Forhold og har ogsaa siden konstateret, at nogle Kommuner ikke i tilstrækkelig Grad var opmærksom paa, at Hjælp efter § 293, Stk. 2, kun kan ydes med Kommunalbestyrelsens Samtykke og efter Trangsundersøgelse i hvert enkelt Tilfælde; men i saadanne Tilfælde er Forholdet altid blevet paataalt ved Revisionen.

Der kan herefter ikke siges noget almindeligt om, hvor stor en Hjælp der kan ydes efter Lov om offentlig Forsorg til Supplering af Arbejdsløhedsunderstøttelse, idet Hjælpens Størrelse varierer efter Forholdene i hvert enkelt Tilfælde. Som Eksempel paa Forhold, der kan begrunde Ydelsen af den omhandlede supplerende Hjælp, kan nævnes: særlig langvarig Arbejdsløshed, store Forsørgerplichter eller Sygdom i den understøttedes Familie.
